

บทคัดย่อ

ปัจจุบันเทคโนโลยีในการพัฒนาและผลิตซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ก้าวหน้าไปรวดเร็วมาก การดำเนินชีวิตประจำวันของผู้คนมักจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ที่เกี่ยวนี้องหรือถูกควบคุมด้วยซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์เป็นจำนวนมาก เช่น โทรศัพท์มือถือ ระบบสื่อสาร และโทรศัพท์มือถือ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ควบคุมด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้องกับการธนาคาร ลิฟต์โดยสาร รถพยาบาล เครื่องมือทางการแพทย์ รถไฟฟ้า ภาคศรีษะ ระบบควบคุมอิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ ในรถยนต์ เป็นต้น หากกระบวนการประมวลผลของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ทำงานผิดพลาด อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายและทรัพย์สินได้ แม้ว่าปัจจุบันจะมีพระราชบัญญัติความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย พ.ศ. 2551 ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการนำหลักกฎหมายความรับผิดโดยเครื่องครัวมาบังคับใช้แล้ว ยังเป็นการลดภาระการพิสูจน์ของผู้เสียหาย แต่ในขณะเดียวกัน อาจสร้างภาระให้ผู้ประกอบการมาก จนเกินสมควรเมื่อเทียบกับบทบัญญัติในกฎหมายต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ประกอบการไม่สามารถข้ออ้างเรื่องข้อจำกัดความรู้ทางวิทยาการที่มีอยู่ในขณะนั้นหรือความจำเป็นที่จะต้องกระทำการตามมาตรฐานหรือเงื่อนไขที่กฎหมายหรือหน่วยงานราชการกำหนดมาให้ข้ออ้างเพื่อให้ตนหลุดพ้นความรับผิด (state-of-the-art defense) นอกจากนี้ พระราชบัญญัติตั้งกล่าวข้างต้นไม่มีความชัดเจนว่ามีเจตนา真面目ที่จะให้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้หรือไม่

จากการศึกษา พบว่าจากตัวบทกฎหมายและคำพิพากษาของศาลในประเทศไทยอังกฤษและสหราชอาณาจักรได้นำทั้งหลักกฎหมายสัญญา หลักกฎหมายเรื่องความประมาทเลินเล่อ และหลักความรับผิดโดยเครื่องครัวมาปรับใช้ในเรื่องความรับผิดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสินค้าที่ไม่ปลอดภัย สำหรับกรณีของซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ และด้วยเหตุที่ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์มีลักษณะที่แตกต่างจากสินค้าอุตสาหกรรมอื่นๆ โดยทั่วไป การปรับใช้กฎหมายจึงควรคำนึงถึงสมดุลระหว่างนโยบายสาธารณะในการลดผลกระทบจากการใช้ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ที่ไม่ปลอดภัย กับผลกระทบต้านทานที่อาจมีต่อภาคธุรกิจซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ด้วย วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ได้มีการเสนอให้ปรับปรุงกฎหมายและแนวทางการตีความกฎหมายหลายประการ เช่น การนำหลักความรับผิดโดยเครื่องครัวไปใช้บังคับแก่ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์บางประเภทซึ่งมีการพัฒนาและจำหน่ายเป็นวงกว้างเพื่อประโยชน์ในทางการค้าเท่านั้น การเปิดช่องให้ผู้ประกอบการสามารถยก state-of-the-art defense เพื่อให้ตนหลุดพ้นจากความรับผิดได้ เป็นต้น